

Казки про мудрість

Миша дбайлива і миша лінива

Миша дбайлива і миша лінива Було дві миші, і одна ся настарала їсти на зиму, а друга нич. А воно і днесь так є, що не тому речено, кому печено, хіба тому, хто з'їсть. І тоті миші одна другій мовить:

— Що ж, сестричко, ци зладилася на зиму?

— Та чому, зладила. Маю, біг дав, що їсти й пити. А тога, що нич не має:

— Маю й я з-за божої волі; вже-м ся й висповідала. А ти ци сповідалася?

— О, я ніт. Не знаю, де сповідатися.

— О, мій дідо ксьондзом. А вже старий, такий вусатий і легко сповідає. Ходи зо мнов, я ти вкажу!

І привела її там д'якійсь хижі, і вказує там у віконце, й мовить: — Лізь туди, він там сидить, дід о мій!

А кіт ся дивив, же миш полізла. Та й тотя ся вернула, а кіт скочив та й другу з'їв. І тамта не працювала і не ладила, а через зиму їла.